

Da Kalle Kanin fik
knaldondt i sine ører.

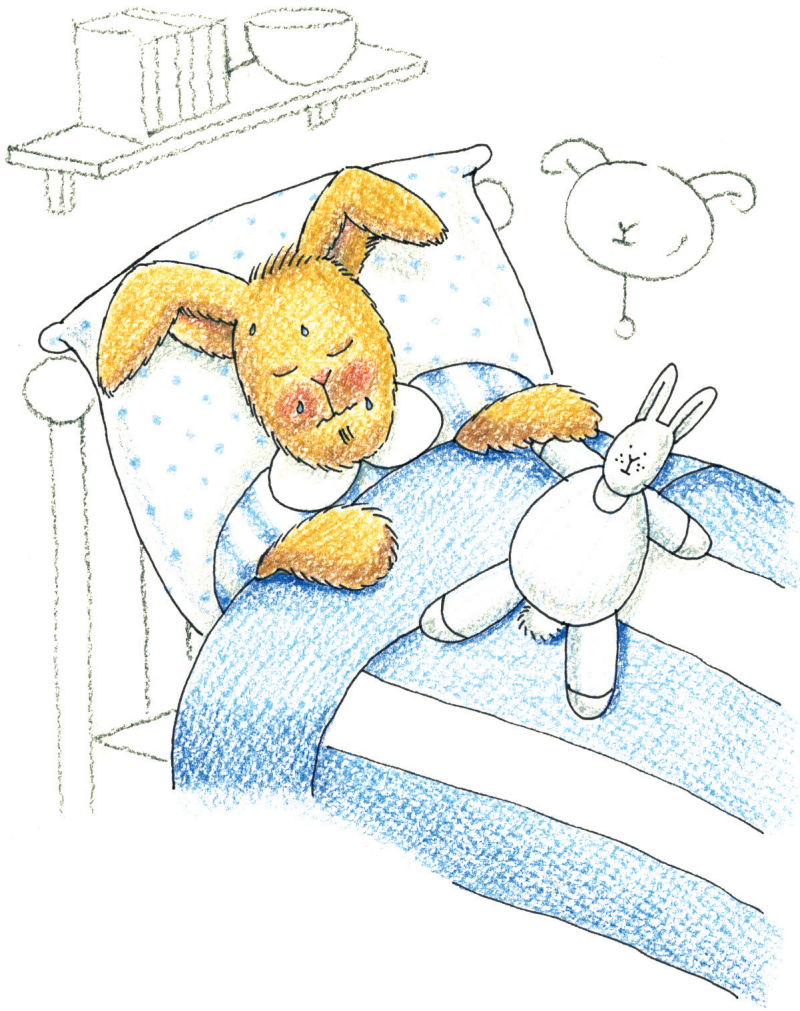

Her er Kalle Kanin. Han er en glad lille kanin, som elsker at fiske, spise gulerødder, og drikke saftvand. Men en dag skete der noget underligt for Kalle Kanin.

Jå, faktisk var det en nat. Kalle vågnede pludselig og havde rigtig ondt

i sine ører. Ikke fordi de var så lange, at han havde fået dem i klemme, ligesom den gang med fingrene. Men inden i ørerne. Kalle græd, far trøstede ham og mor lavede et glas varm mælk med honning til ham. Det gjorde hun altid, når han var syg.

Næste morgen havde Kalle feber, da han vågnede "39,3, uha-då-då" sagde Kalle's mor, "nu tager vi til Doktor Dorte, Lille Kalle". Doktor Dorte kiggede ind i Kalle's lange ører med en

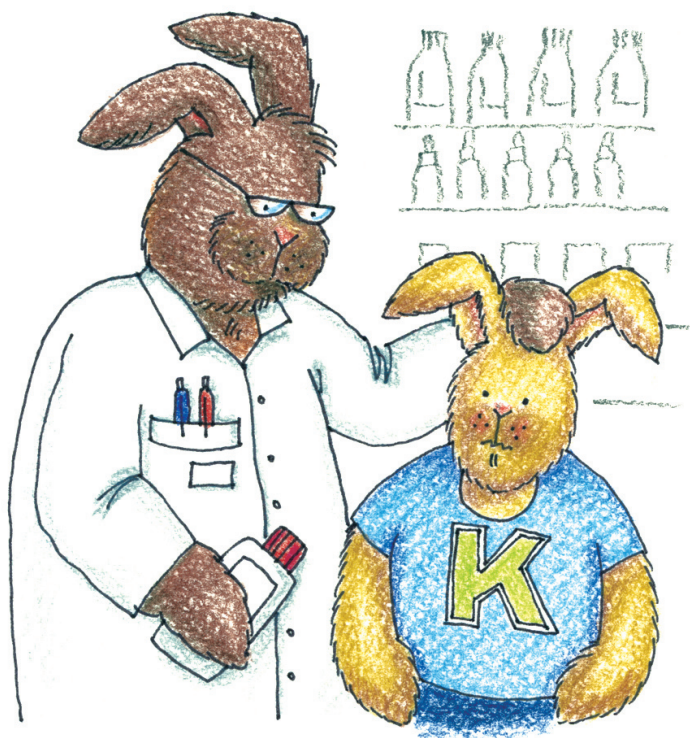
lille lampe. "Aha, det er mellemørebetændelse!" sagde hun. I Kalle's ører lød det lidt underligt. Han syntes egentlig ikke han havde ondt imellem ørerne.

Doktor Dorte skrev en seddel til apoteket, så de kunne give Kalle og hans mor den rigtige medicin. Så sagde Kalle farvel til Doktor Dorte. Fordi han havde været så dygtig, gav hun ham et klistermærke med en flot rød bil på.

Kalle gik med sin mor ned på apoteket. Den rare apoteker fandt noget

medicin som Kalle kunne drikke for Kalle kan nemlig ikke sluge tabletter. Så klappede han Kalle på hovedet og sagde, at han nok skulle blive rask i en fart, hvis han tog al sin medicin. Det var Kalle ikke så sikker på. Han havde faktisk knaldondt i sine ører, og ville hellere være fri for både medicin og ondt i ørerne.

Apotekeren fortalte, at betændelsen i ørerne forsvandt hvis man drak al sin medicin – og huskede ikke at spytte noget ud. Han sagde også, at Kalle godt måtte få et lille glas saftvand hver gang han havde taget den.

Han lovede Kalle, at han allerede ville få det bedre næste dag, men til gengæld måtte Kalle så love, at han ville tage sin medicin nøjagtigt som Doktor Dorte havde sagt, også selv om han havde det bedre.

Da Kalle og hans mor kom hjem, fik Kalle den første portion medicin. Den smagte ikke særligt godt, syntes Kalle, så han skyndte sig at drikke sin saftvand bagefter – den smagte meget bedre. Kalle's mor stillede medicinen i køleskabet, for medicinen skal stå koldt og så smager den

også bedre. Bagefter fik Kalle lov til at få sin dyne og sin pude med ind på sofaen. Mor puttede ham og læste en historie, men Kalle faldt i søvn inden historien var forbi, og sov næsten hele eftermiddagen, for han var blevet så træt.

Da Kalle vågnede, havde far lavet gulerødder. Og selv om det var Kalle's livret, var han ikke særlig sulten.

Til gengæld drak han en masse vand det hjælper altid, når man er syg. Så læste far og Kalle en historie og så skulle han have næste portion af sin medicin.

Den smagte lidt bedre denne gang, fordi den var kold, men alligevel ville Kalle gerne have lidt saftvand bag efter, så det fik han.

Så gik Kalle og far ud og børstede tænder, mens mor redte Kalle's seng. Kalle var glad, for han kunne mærke, at hans ører ikke gjorde lige så ondt længere.

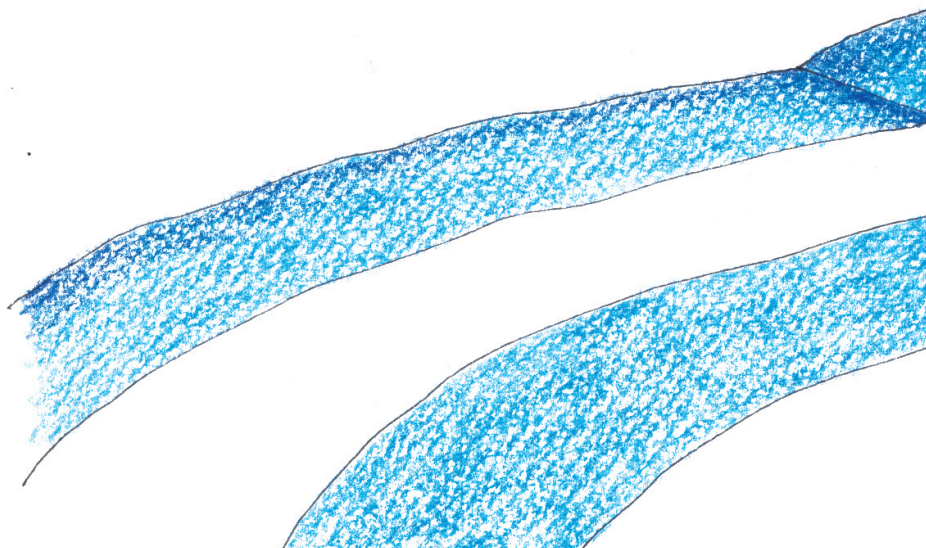

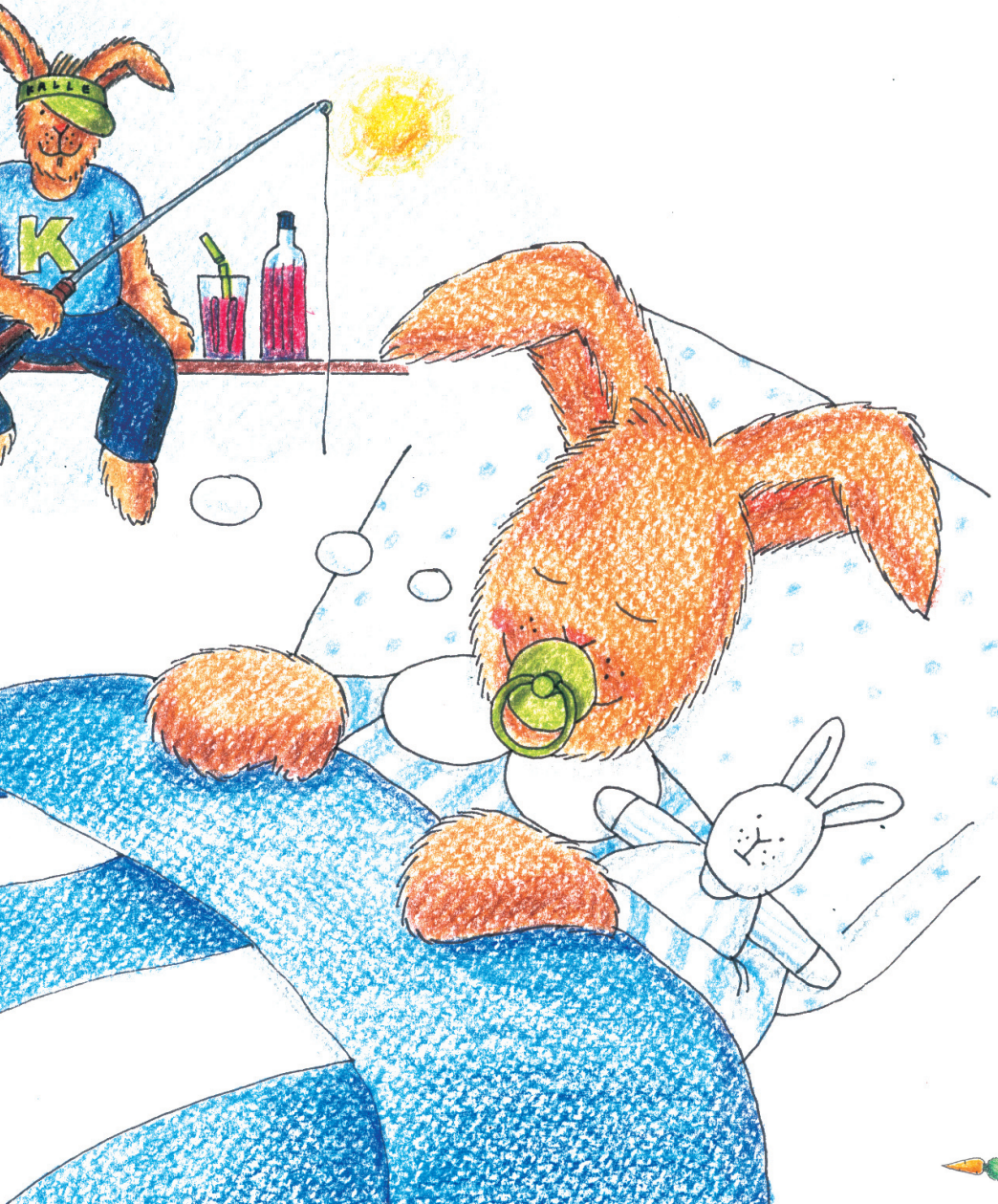

Næste dag havde Kalle det bedre.
Han havde kun en lille smule ondt
i sine ører og feberen var faldet.

I dag skulle han bare slappe af og
blive forkælet med historier, fjernsyn
og en hel masse gulerødder. Han
skulle tage sin medicin, til der ikke
var mere. Men han vidste, at han
også ville få et glas saftvand hver
gang. Og næst efter gulerødder, er
saftvand det bedste Kalle ved.

Det lå Kalle og glædede sig til, imens
medicinen gjorde ham rask. Og plud-
selig faldt han i søvn og drømte at
han var ude og fiske med en kæmpe
spand gulerødder og et stort glas
saftvand. Helt uden ondt i ørerne.

www.apoteket.dk